

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.286/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Buzási Vendel ügyvéd
cím2

Az alperes: Semmelweis Egyetem
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Szász Mária Emese kamarai jogtanácsos

A per tárgya: oktatási ügygel összefüggő közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék
30.K.703.717/2025/9. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (10. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2004 - 2009. év között a Pécsi Tudományegyetemen általános orvos szakon folytatott tanulmányokat, ami 5 év után félbeszakadt. A felperes a tanulmányait a 2020/2021. tanévtől az alperes Általános Orvostudományi Karán (a továbbiakban: ÁOK) orvos szakon folytatta. Korábbi tanulmányára tekintettel 2020., illetve 2021. évben számos tárgy esetén kreditátviteli kérelmet terjesztett elő. 2024. évben megváltozott körülményeire figyelemmel ismételten kérte több tárgyból a kreditek elismerését a Kreditátviteli Bizottságnál. A kreditátviteli kérelemmel összefüggésben elrendelt megismételt eljárásban meghozott elsőfokú határozat ellen a felperes jogorvoslati kérelmet terjesztett elő. Az alperes Felülvizsgálati Bizottsága a 2025. február 6-án meghozott 986-11/KSOIHOCs/2025. számú határozatában az Immunológia és a Makroszkópos anatómia II. tárgyak elismerésére vonatkozó jogorvoslati kérelmet elutasította.

[2] A kreditátvitelt elutasító határozatban foglaltakra figyelemmel az ÁOK Tanulmányi és Vizsgabizottsága meghozta a 2025. február 10-én kelt, 25699/AOATO/2025. iktatószámú határozatát (a továbbiakban: elbocsátó határozat), amelyben a felperes hallgatói jogviszonyát megszüntette, figyelemmel arra, hogy a Makroszkópos anatómia II. és az Immunológiai tárgyakat a második újbóli meghirdetés félévében sem tudta teljesíteni. Határozatát a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 59. § (3) bekezdés a) pontjára és az alperes Szervezeti és Működési Szabályzata (a továbbiakban: SZMSZ) III. Könyv 2. Rész Tanulmányi és Vizsgaszabályzat (a továbbiakban: TVSZ) 16. § (6) bekezdés d) pontjára alapította. Az ÁOK Dékáni Hivatal Tanulmányi Osztálya a felperes félévre történő bejelentkezését és tárgyai felvételét nem engedélyezte (a továbbiakban: Tanulmányi Osztály döntése). A felperes az elbocsátó határozattal és a Tanulmányi Osztály döntésével szemben egyaránt jogorvoslati kérelmet terjesztett elő.

[3] A Felülvizsgálati Bizottság a 2025. március 12-én kelt, 25699-13/KSOIHOCs/2025. iktatószámú, 5/1-2/2025. (II/24.) számú határozatával (a továbbiakban: egybefoglalt határozat) a jogorvoslati kérelmeket egy határozatba foglalta és azokat elutasította. Megállapította, hogy a 2025. február 24-én 9.00 órakor tartott ülés kezdetéig a kreditátvitelt elutasító határozattal szemben a felperes nem indított közigazgatási pert. Az Nftv. 57. § (3), (5)-(6) bekezdéseire, a TVSZ 16. § (6) bekezdés d) pontjára figyelemmel a Tanulmányi és Vizsgabizottság jogszerűen és okszerűen járt el, amikor megszüntette a felperes hallgatói jogviszonyát, ugyanis Makroszkópos anatómia II. tárgyat az alperes egyetemen kell teljesítenie, Immunológia tárgyból pedig különbözeti vizsgát szükséges tennie. A felperes bár többször felvette mindkét tárgyat, azokat nem sikerült teljesítenie. A próbálkozásokkal kimerítette a hallgatók számára nyitva álló tárgyfelvételi lehetőségek maximális számát, ebben az esetben a hallgatói jogviszony egyoldalú megszüntetésének van helye. Amennyiben a Tanulmányi Osztály a felperes részére lehetővé tette volna a bejelentkezést és tárgyfelvételt a 2024/2025 tanév második félévére, úgy megsértette volna a TVSZ azon rendelkezését, amely a hallgatói jogviszony megszüntetését írja elő a tárgyfelvételi lehetőségek maximális számának sikertelen teljesítése esetén.

[4] A felperes 2025. március 10-én a Felülvizsgálati Bizottság kreditátvitel tárgyában meghozott másodfokú határozatát keresettel támadta, amely alapján a Fővárosi Törvényszéken 102.K.701.203/2025. számon közigazgatási per van folyamatban.

A jogerős ítélet

[5] A felperes az alperes Felülvizsgálati Bizottsága által meghozott egybefoglalt határozat ellen közigazgatási pert indított. Az elsőfokú bíróság a 2026. február 10-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes egybefoglalt határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[6] A jogerős ítélet indokolásában kifejtette, hogy az alperesnek a hallgatói jogviszony megszüntetéséről szóló döntése meghozatalakor figyelemmel kellett volna lennie arra, hogy a kreditátviteli döntéssel szemben a jogorvoslat lehetősége még fennáll, annak eredménye a tanulmányi kötelezettséget érdemben befolyásolhatja. A Tanulmányi Osztály a döntésével pedig a felperes 2024/2025 tanév második félévére történő bejelentkezését és tárgyfelvételét akadályozta meg, így a hallgatói jogviszony megszüntetését megalapozó döntéssel szemben fennálló jogorvoslati joga gyakorlása előtt elesett a félév megkezdésének lehetőségétől. Rámutatott, hogy ez az intézkedés lényegében a hallgatói jogviszony megszüntetéséről szóló döntés tényleges végrehajtásának minősült, amelyre legkorábban a jogorvoslati határidő leteltét, vagy a jogorvoslati kérelem elbírálását követően kerülhetett volna sor. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperes egybefoglalt határozata a tényállás hiányos feltárása és az indokolási kötelezettség megsértése miatt jogszabálysértő, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[7] Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek a jogorvoslati kérelmeket teljeskörűen kell vizsgálnia, valamint ennek során köteles a tényállást teljeskörűen feltárni, döntését részletesen indokolni. Figyelembe kell vennie továbbá az ítéletben foglalt jogértelmezést, valamint a kreditátvitelt elutasító határozattal szemben indított közigazgatási per eredményét is.

A felülvizsgálati kérelem

[8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az alperes határozatát az elsőfokú elbocsátó határozatra is kiterjedő hatállyal semmisítse meg, és az alperest kötelezze új eljárásra, továbbá a jogorvoslati kérelmet elbíráló II. pontját semmisítse meg és az elsőfokon eljáró Tanulmányi Osztályt a megelőző állapot helyreállítására kötelezze.

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab), ad) alpontjaira és b) pontjára hivatkozott.

[10] Az aa) alponthoz kapcsolódóan előadta, hogy kizárólag a másodfokú eljárásban meghozott határozat megsemmisítése miatt a felperest súlyos jogsérelem érte, ez nem nyújtott kellő jogorvoslatot számára. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú elbocsátó határozat semmisségét, holott a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja szerint ez hivatalból is kötelezettsége lett volna. 2025. május 2-án kelt beadványában kifejezetten kérte az alperes felhívását a semmisség megállapításához szükséges iratok megküldésére, amelyet később megismételt, de az elsőfokú bíróság ezt a kérdést nem vizsgálta meg. A határozatképesség hiánya a semmisség körébe tartozik, melyről így nem győződhetett meg. Hivatkozott e körben az Nftv. 11. § (1) bekezdés a) pontjára és 2. számú mellékletére, az SZMSZ rendelkezéseire és a Tanulmányi és Vizsgabizottság ügyrendjére. A tisztességes eljárás körében felhívta az

Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 6. cikk (1) bekezdését, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkét, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és az Alkotmánybíróság 3215/2014. (IX. 22.) AB határozatát. A kereseti kérelem kimerítésére vonatkozóan több kúriai határozatot is megjelölt, idézve elvi tartalmukat.

[11] Az ab) alpont körében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság köteles lett volna a jogerős ítéletben kimeríteni a kereseti kérelmet, ennek elmulasztásával megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát.

[12] Az ad) alponttal kapcsolatban kifejtette, hogy a Kp. 2. § (1) és (4) bekezdése ellenére az elsőfokú bíróság nem biztosított hatékony jogvédelmet számára, ugyanis írásbeli nyilatkozataiban előadta a semmisségi okot és e körben bizonyítási szükséghelyzetre is hivatkozott. E jogsértés kihatott az ügy érdemi elbírálására, mert a jogerős ítélet kizárólag az alperes egybefoglalt határozatát semmisítette meg, csak a másodfokú eljárást kell megismételni, ezért fennáll annak az elvi lehetősége, hogy a megismételt másodfokú határozatban a jogorvoslati kérelmeit ismételten elutasítják.

[13] A b) pont körében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kfv.VII.37.607/2022/5., Kfv.III.37.332/2024/9., Kfv.VI.37.200/2025/9., Kfv.V.37.225/2023/12. és Kfv.37.593/2022/8. számú határozataitól eltért. Idézte a kereseti kérelem kimerítésére vonatkozó elvi tartalmukat. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ezzel szemben az alperes határozatát „általános módon” semmisítette meg és kötelezte új eljárásra, anélkül, hogy a kereseti kérelmek egyes elemei tekintetében külön indokolást adott volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[16] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban –

akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[18] A felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság írásbeli kérelme ellenére nem vizsgálta a semmisség kérdését, e körben a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontjának a megsértését állította, ugyanakkor elvi jellegű jogkérdést nem fogalmazott meg. A felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadásához az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Az felperes azonban a befogadási kérelmében nem tárt fel olyan eltérő alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek arra világítanak rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Azt sem mutatta be, hogy a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbbbírói iránymutatást igénylő körülmény merült volna fel. A felperes felsorolt még kúriai határozatokat a kereseti kérelem kimerítése körében, erre vonatkozó érvelését a Kúria a b) ponttal összefüggésben vizsgálta meg. Elvi jellegű jogkérdés és széttartó bírói gyakorlat bemutatása hiányában a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem tudta befogadni.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[20] A felperes nézete szerint az elsőfokú bíróság köteles lett volna kimeríteni a kereseti kérelemben foglaltakat, amelynek nem tett eleget. Ez az előadása nem minősül olyan ténynek vagy körülménynek, amely a fenti szempontoknak megfelelően valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. Ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása. Az adott ügy mikénti eldöntése tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. A felülvizsgálati kérelem befogadásának ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára figyelemmel sem volt helye.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[22] A felperes a Kp. 2. § (1) és (4) bekezdésére hivatkozott azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosított hatékony jogvédelmet számára, és nem értékelte, hogy bizonyítási szükséghelyzetben volt az elsőfokú elbocsátó határozat semmisségével kapcsolatban. A jogsértés az ügyérdemét érinti, mert az elsőfokú bíróság az elvi lehetőségét meghagyta, hogy a jogorvoslati kérelmét ismételten elutasítsák.

[23] Rámutat a Kúria, hogy a Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása

során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban tehát nincs lehetőség arra, hogy a Kúria a fél indítványára bizonyítékot szerezzen be, vagy bizonyítási eljárást folytasson le. A felperes az elsőfokú per folyamán a 2025. május 2-án kelt beadványában kérte első alkalommal – minden konkrét tény, körülmény előadása, vagyis az állítása valószínűsítése nélkül – az első- és másodfokú testületként eljáró szervek ülésével kapcsolatos iratai megküldését a testület határozatképessége ellenőrzése érdekében, ezt megelőzően a kereseti kérelmében és az elbocsátó határozattal szemben előterjesztett jogorvoslati kérelmében erre nem hivatkozott. A felperes ezzel kapcsolatban az elsőfokú perben sem adott elő további konkrét tényeket, és hivatkozott ugyan arra, hogy ezeket az iratokat nem ismerte meg, de azt sem igazolta, hogy az iratmegismerési kérelmét a megelőző eljárásban előterjesztette és azt elutasították.

[24] A felperes a fenti jogsértés ügy érdemére kiható voltát abban látta, hogy a Felülvizsgálati Bizottság által lefolytatandó másodfokú új eljárásban is fennáll a jogorvoslati kérelme elutasításának elvi lehetősége. Az elsőfokú bíróság az egybefoglalt határozat megsemmisítése mellett ugyanakkor előírta az alperes számára a tényállás teljeskörű tisztázását, hangsúlyozva, hogy a kreditáviteli kérelem tárgyában folyamatban lévő per eredményére is figyelemmel kell lenni, azt megelőzően nem hozhat a perbeli jogorvoslati kérelmekről határozatot. Miután a jogorvoslati eljárásban érvényesül a teljes felülbírálat elve, nincs akadálya annak, hogy az alperes a megismételt eljárásban a felperes által hiányolt bizonyítást pótolja és ellenőrizze az elsőfokon az elbocsátó határozatot meghozó Tanulmányi és Vizsgabizottság ülésének jegyzőkönyve alapján a testület határozatképességét.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy a befogadási kérelmet részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felperes a befogadási kérelmében hivatkozott még a kereseti kérelemhez kötöttség körében arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a kereseti érvekre reagálnia kell. A fentiekén kívül azonban nem adott elő olyan további tény, amelyről a hivatkozása ellenére az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben nem adott volna választ. A befogadás körében előadott indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2.). A felperes felülvizsgálati kérelme ennek nem felel meg, ezért annak befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem volt lehetőség.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A Kp. 118. § (4) bekezdése értelmében ez esetben meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A felperes a kereseti kérelem kimerítésére vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatban a Kfv.VII.37.607/2022/5. számú földforgalmi, Kfv.III.37.332/2024/9. számú átkisérés elleni jogorvoslat, Kfv.VI.37.200/2025/9. számú rendőri intézkedés elleni panasz, Kfv.V.37.225/2023/12. számú földforgalmi és a Kfv.III.37.593/2022/3.számú felülvizsgálati kérelem visszautasítása tárgyú határozatokra hivatkozott, idézve azok elvi tartalmát.

[27] Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményének garanciális jelentőségű részjogosítványát képezi. A Kúria rámutat arra, hogy a kereseti kérelem kimerítésére vonatkozó rendelkezések megsértését esetről-esetre, az adott ügyben előterjesztett kérelmek, nyilatkozatok tükrében kell vizsgálni. A felperes a jelen üggyel való hasonlóságot abban látta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság általános módon semmisítette meg az alperes határozatát, anélkül, hogy az egyes kereseti elemek tekintetében

külön indokolást adott volna. Nem fejtette ki, hogy pontosan mit hiányolt a felülvizsgálattal támadott jogerős ítéletből, enélkül azonban a hivatkozott kúriai ítéletek elvi tételének idézése a jogegységi szempontú összehasonlítást nem indokolja.

[28] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[29] *A felülvizsgálati kérelem befogadására nincs lehetőség, ha a kérelemben előadottak a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatását nem indokolják.*

Záró rész

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[31] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Varga Zs. András s. k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s. k.
előadó bíró

Dr. Remes Gábor s. k.
bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.
bíró
az aláírásban akadályozott
Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó
bíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.
a tanács elnöke